

sannaga selletab. Siis tähendan sellejinnatse lugge-misse tülli lõppetusseks fa nattokest seist uest aß-jast, et nüud uutmodi püssi peal ei olle fa en-nam tullefirwi, fust tulli wålja fargab, waid üksi üks raudotsake nago püsti sulleots. Senna peale pannewad wäst-töpsikesse, ja et kül pañni peal polle püssirohto, lähhed püs lahti, ja lind kükub mahha.

Ja kui ta ei olle kohhe surnud, siis lõ kord püssi laega temma páhhà, et ta mitte surmawaera ei tuñne, ja hallasta selle waese lomakesse peale, et Se, kes tedda ning sind on lonud, wöits sinno peale fa hallastada, kui wiimne tund on ukse ees, ja sinna surma wae käes, et sinno hing saaks peastetud, ja armust wästowötud.

2. India mees.

Kaugel lounapoolsel India maal ühhes küllas, kuhho veel riistiust ilmaški ei sanud, läks nisuggune paggana usko waene India mees oma rikka küllamehhe ja naabri jure, ja pallus temma käest nattokest tubbakat laenuks.

Hesde süddamega perremees wöttis omma fue taškust ni paljo tubbakat wålja, kui agga peusse mahtus, andis lähke näoga palluja fätte.

Teisel hommitul tulli waene mees jálle tagagasi, ütles: „Sinna olled foggematta ühhe höbberahha fa liggi aänud, ma toon selle nüud fätte. Se rahhatük olli pole höbberubla wåart arwata, mis foggematta olli tubbaka sisse jänud, kui mees sedda omma fue taškust wåljawöttis.

Mönned küllalised said párrast waese mehhega kofko, ütlesid: „Sinna nar andsid rahhatükki fätte; kas sinna ni rikkas olled, et sul polle rahha tarwiš? Egga temma mees ei olleks ilmaški teada sanud. Sinna lähhed veel isse temmale üllesräkima!“

Waene mees ütles: „Jah, essi ofsa olli mul fa se nou, selle rahhatükki ennesel piddada, kui ma sedda leidsin foddo tubbaka sees ollemast. Agga párrast olli nenda immelik luggu siin minno süd-dame kohhas küljelude wahhel, et se haffas wägga tuksuma, otsego olleks seal sees kaks waimo teine teisega waielnud.

Hea waim nago ütles: „Näna fätte, se polle sinno rahha!“